

ובחטובה מהרי מלין איהא שאסהתענה ביום שני ותענה כל ימיו ויב שני ואם התענה יום ראשון ונראה לו שיהענה כל ימיו שמי ימי' ואמר הריני זל שהבתענה בראש השנה אסור לבשל לא הוא עצמו בערו ולא אחרים בערו ואר על גב טהורך פרק כמה דראש השנה נבי ארבעה פרקים וכולי' נראה שהיו מרבים בעבודה בראש השנה לסמנא מבא מכל מקום כתב מהריל שאין נכון ביום הדין למלאות הגרון כרוך מאכל ומטחה ביום הדין כדורסלמי אכרו על חר בר נש דדמיך בריש שתא חיינין יתיה מאן טיגו שלא לישן בשי ראש השנה' נהגים אחר חטערה ללכת על שפת ימים ומהרות לסימן השליך בסעולות ים כל חטאתיו ויש אומרים שהוא זכר לעקדת יצחק על פיה מדרש שעבר אברהם אבינו בראש השנה עד צוארו בנהר כשהלך לעקידה ואמר הושלעה יי כי באו מים עד נפש כיהשמן היה שעשה עצמו כנהר לעכבו מהמעה' ואסיר להוליך כוס מאכל להשליך לרגלים לפי שהרגים המטוקים ואסור להאכלם' והא דאמרינן זמא אריכהא דזוקא לחומרא אבל לא לקודא טאסור להקן סיוס ראשון ליוטהשני מנחה אשייבא לעיון הציקרית תפלת עמידה וכרנוטי ככוך ובכח תן מפרד וכלי' אתה בחרתנו ועלה ויבא מלוק רצה וכלי' אבינו מלכנו קדים ואם הוא שבת ואמר ואני הפלתי וקודין פרשת השבוע לשלשה אנשים ואין אומרים אבינו מלכנו ערבית מתפללים כבלילה הראשונה' ואם הוא אצאי שבת אומרים ותוריינין יקדוש ליל שני הוא כמו כליל ראשון ועל הגוף נחלקו הפוסקים יש אומרים שגם ביום שני אומרים זמן בין בקדוש בין בחקיעה ויש אומרי' שאין אומרים זמן ביום ב' לא שאחל יום ראשון בשבת אז ביום שני אומרים זמן בחקיעה' ומכ שיקח צרם פרי חדש ויניחנו לפניו והיא דעת גם על הפרי אצאי די ספק

יוצר ליום שני של ראש השנה

ברוך אתה וי אלהינו מלך העולם יוצר אור וכורא חושך עושה שלום וכורא את הכל אור עולם באוצר חיים אורות שאופל אסר זהו

מלך אִמּוֹן מֵאֲמָרָה מֵרְחוֹק מֵעֵב שְׂמֵךְ יִתְפָּאֵר
מלך בְּעִדְתָּהּ יִתְיַעַב לְעוֹלָם יי דְּבִרְךָ נֵעַב
מלך בְּכַלּוּחָהּ חַיִּים מַעֲשֵׂא אֲמֻנֹתֶיהָ
מלך מְרִינְחָצֶלֶת מְרוֹקֶס בְּתַמְנֵתָהּ לְדוֹר וָדוֹר אֲמֻנֵתָהּ
מלך גִּזְרֵת כְּמוֹ כֵּן לְצִאֲצָאִיו פְּדִיִּים
מלך עֲבוֹר לְהַמְלִיט מִשַּׁחַד אִיּוֹם לְמִשְׁפָּטֶיהָ עֲסֵרוּ חַיִּים
מלך שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת עֲרִיבָה וְעֹבְדֵיהָ נִטְלָם וְנִשְׁאָם ל
מלך לְהַרְבוֹת כְּבוֹדֶיהָ כִּי הִכַּל עֲבָדֶיהָ קְדוֹשׁ

זכור חוֹרְשֵׁיהָ לְתַחִי לְעוֹזְדֵם וְהַרְם מְרַנְס בְּרַחֲמֶיהָ לְהַקְדֵם וְכוּר עֲדֵתָהּ קִמֵּית קָדֵם
זכור הַמְשׁוֹכָה אֲחֵרֶיהָ בְּאֵהָב לְחַלּוּתָהּ נִסְמַכְתָּ בְּשַׁעֲשׂוּעֵדֶת גַּחְלִתָּהּ
זכור וְמַהֲרֵ יוֹם יִשְׁעָהּ לִמְרַבּוֹ בְּדִבְרֶיהָ לְהַשְׁתַּחֲוֹת וּבְמִשְׁכָּנֹתֶיהָ לְבֵא
 הר ציון זה שכנת בו

שופר בְּרַחֲמִים יְכַר עֲעִירֵי הַצֹּאן חֲקֵם הַמְרִיפִם פְּנִימֵי וְחִיצוֹן
שופר וְאֲנִי תַפְלִתִּי לְךָ יי עֵת רַצוֹן קְדוֹשׁ
שופר זְמַנּוֹ בֵּא תִקְוַע בְּעֵנֵינוּ בְּקֶרֶן אֵיל לְהַזְכֵּר בְּחֻנּוֹ אֲחֵר נֶאֱחָז בְּסֶבֶךְ בְּקִמְיֵנוּ
שופר חֶרֶד הַמְחַנֶּה מֵרְחוֹק לְעֹמֵד רַחֵם זְכָרְהוּ וּלְצַדִּיקוֹ תַחֲמוֹת
שופר טַבַּחַת בְּכֶסֶל מִי מִנְה עֶפֶר הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹקֵמָאָד
שופר אֵל חֲנֻן נַחֲלֵתוֹ לְהַשְׁפִּיר תִּקְוַע בְּחֶדְשׁ שׁוֹפָר
שופר מְרַבְּנֹתַי בְּמִסְפָּר וְתִיטֵב לֵי מְשׁוֹר פֶּר יִדְעֵם קְרֵא
שופר יִשְׁפּוּט עַמִּים בְּמִישְׁרִים לְנִשְׂאָו עוֹפָה לְרִמְדֵק בְּרִינְסָבֶה תִנְשָׂא
שופר מֶלֶךְ כְּבִיד נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה לְבָדוֹ חֵי יִגְבַּהּ בְּמִשְׁפַּט בְּהַבְבָּדוֹ לְעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עֲבָדוֹ
 כִּינּוֹן לְמִשְׁפַּט בְּסֵאוֹ